

Research Paper

Thematic Analysis of Factors Affecting the Development of Iranian International Women's Sports Diplomacy

Masoume Mohammadi¹, Seyed Mohammad Hossein Razavi², Masoumeh Kalateh Seifari³

1. Ph.D. Student of Mazandaran University
2. Professor, Mazandaran University (Corresponding Author)
3. Associate Professor, Mazandaran University

Received: 2022/06/03

Accepted: 2022/10/25

Abstract

The purpose of this study was to identify the factors affecting the development of Iranian international women's sports diplomacy. This research was exploratory and was done qualitatively (thematic analysis). The population of this study consisted of experts aware of the phenomenon under study. Sampling was done purposefully with a snowball technique and semi-structured interviews were conducted with participants. Based on the analysis of 17 interviews with study participants, 13 main themes and 33 sub-themes were identified. The results showed that the factors of religious requirements, socio-cultural requirements, media requirements, awareness, promotion of scientific knowledge, development of an effective strategy, political-sports institutions responsibility, human resource development, structural requirements, international branding, management factors, holding events, and development of international communications are the main factors influencing the development of Iranian international women's sports diplomacy. In general, the results showed, as a result of their increasing success and progress in international arenas, women's sports in the Islamic Republic of Iran are an effective tool for international diplomacy. The results of this study are a clear road map for officials and sports organizations to pave the way for the advancement of women's sports and ultimately the development of international diplomacy of women's sports.

Keywords: Women's sport, Sports Diplomacy, Iran, Sports and Policy.

-
1. Email: ma_kimia90@yahoo.com
  2. Email: razavismh@gmail.com
  3. Email: msrteam27@gmail.com

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International Public Licen

Extended Abstract

Background and Purpose

Today, sports have been able to explain its place in the diplomatic system well. In such a way that diplomatic literature has been able to blur borders and open more ways for dialogue, so that different people can gather together. Therefore, sport has become an effective diplomatic tool (1). In this research, women's sports were investigated as one of the tools of sports diplomacy. the main purpose of this study was to identify the factors affecting the development of Iranian international women's sports diplomacy. The main and secondary factors affecting the development of Iranian international women's sports diplomacy were extracted. Therefore, according to the main purpose of this study, the objectives of this study were to identify the main and secondary factors affecting the development of Iranian international women's sports diplomacy, as well as the strategies for the development of Iranian international women's sports diplomacy.

Materials and Methods

This study is exploratory in nature and was conducted qualitatively (Thematic analysis). Thematic analysis is a method for recognizing, analyzing and reporting patterns in qualitative data. This type of analysis is one of the widely used methods of qualitative data analysis (2) and it is a process for analyzing textual data. This method transforms scattered and diverse data into rich and detailed data (3). The use of qualitative studies, especially the method of thematic analysis, becomes necessary when there is little data about the phenomenon under study, or when there is a lack of a theoretical framework that deals with the subject in a comprehensive manner in the studies (4). Considering the specificity of women's sports diplomacy and the lack of a strong theoretical framework in this field, referring and relying only on theoretical literature will not lead to comprehensive results. Therefore, in this study, the method of theme analysis and the 6-step approach of Brown and Clark (2006), was used. The research population included experts who are aware of the studied phenomenon. Experts are those who have the ability to recognize and define the studied phenomenon and have sufficient experience in this field. For this purpose, university professors as faculty members, sports federation employees, sports and youth department employees in the women's section, athletes, coaches, referees, as well as some of Ph.D. students who had research work in the field of sports diplomacy were used. Sampling was done purposefully and with a snowball technique. The aim of purposive sampling is the selection of information-rich samples, that is, the selection of cases that allow for in-depth study. The samples in this study were subjected to semi-structured interviews. The interviews were continued until theoretical saturation

was achieved regarding the research topic. Thus, the researcher reached theoretical saturation by conducting 17 interviews.

Findings

In this study, 13 main themes and 33 sub-themes were identified. According to the findings of the analysis of the interviews conducted in this research, religious requirements, socio-cultural requirements, media requirements, awareness, promotion of scientific knowledge, development of an effective strategy, political-sports institutions responsibility, human resource development, structural requirements, international branding, management factors, holding events, and development of international communications are the main factors influencing the development of Iranian international women's sports diplomacy. These factors, which were identified as the most important factors affecting the development of Iranian international women's sports diplomacy, have the greatest impact on this matter. These factors themselves include subsections as sub-factors. Sub-factors influencing the development of Iranian international women's sports diplomacy include the support of religious legislators. Since Iran is an Islamic country, women's sports activities are carried out in accordance with Islamic laws, and women athletes take part in international sports arenas while respecting Islamic values and ethics. However, in some cases, for more participation in international competitions, women athletes need more support from religious authorities and facilitate the conditions for more women athletes to participate in international arenas. Other secondary factors are: reduction of restrictions on women's sports, credibility and trust in capable women managers, gender justice, culture building, promotion activities, high capacity of the media - support of the media, reduction of media restrictions, informing and creating awareness in the public mind, raising the awareness of senior religious and political managers, increasing the knowledge of coaches, referees and senior sports managers, operationalizing university research, aligning with political currents, promoting and strengthening the concept of women's sports diplomacy, interested organizations support, establishing cooperation and coordination between interested institutions, training and education of human resources, developing investment in basic sports and player training, attracting and maintaining human capital, empowering human resources, professionalizing women's sports teams and clubs, privatizing the structure of sports, gaining effective international seats, management policies, meritocracy, hosting sports events, continuously holding camps and friendly matches, improving communication and increasing media interactions, improving the image of the country, using effective sports elites, branding sports elites. According to the

interviewees, hosting international events is a suitable opportunity to introduce cultural and sports capacities and also create a positive image of the host country in the world. On top of that, elite athletes can be used as ambassadors in other countries and lead to the development of communication.

In general, the research results showed that women's sports in the Islamic Republic of Iran are an effective tool for the development of Iranian international sports diplomacy due to the increasing success and progress it has in the international arena. However, the Islamic Republic of Iran has not yet been able to use this important capacity. The results of this study are a clear road map for the officials and sports organizations of the Islamic Republic of Iran to pave the way for the development of women's sports and finally the development of international diplomacy of women's sports. Therefore, it is necessary for most of the interested institutions to be aware of the benefits of developing the international dilemma of women's sports in Iran. Thus, it is suggested to organize knowledge-building seminars in the field of political achievement resulting from the development of international women's sports diplomacy.

Keywords: Women's Sport, Sports Diplomacy, Iran, Sports and Policy.

References

1. Murray, S., & Pigman, G. A. (2014). Mapping the relationship between international sport and diplomacy. *Sport in Society*, 17(9), 1098-1118.
2. Hanson, J. L., Balmer, D. F., & Giardino, A. P. (2011). Qualitative research methods for medical educators. *Academic pediatrics*, 11(5), 375-386.
3. Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology *Qualitative Research in Psychology*, 3 (2), 77-101. *Online in Internet*, 1-42.
4. Gholampour, A., Naami, A., & Meshbaki Isfahani, A. (2019). Presenting a marketing model based on social media in the Iranian food and organic beverage industry using the theme analysis method. *Journal of Agricultural Economics Research*, 11 (44), 31-58. (in Persian)
5. Murray, S., & Pigman, G. A. (2014). Mapping the relationship between international sport and diplomacy. *Sport in Society*, 17(9), 1098-1118.

تحلیل تماتیک عوامل مؤثر بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان ایران

معصومه محمدی^۱، سیدمحمدحسین رضوی^۲، معصومه کلاته سیفری^۳

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه مازندران

۲. استاد دانشگاه مازندران (نویسنده مسئول)

۳. دانشیار دانشگاه مازندران

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۸/۰۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۳/۱۳

چکیده

این پژوهش با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان ایران انجام شد. این تحقیق از نظر ماهیت اکتشافی بود و به صورت کیفی (تحلیل تماتیک) اجرا شد. جامعه پژوهش خبرگان آگاه به پدیده مطالعه شده بودند. نمونه‌گیری به صورت هدفمند و با رویکرد گلوله‌برفی انجام شد و با افراد مدنظر مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته اجرا شد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل ۱۷ مصاحبه با مشارکت‌کنندگان در تحقیق به شناسایی ۱۳ تم اصلی و ۳۳ تم فرعی منجر شد. یافته‌های پژوهش نشان داد، عوامل الزامات دینی، الزامات فرهنگی-اجتماعی، الزامات رسانه‌ای، روشنگری، ارتقای دانش علمی، تدوین استراتژی مؤثر، مسئولیت‌پذیری نهادهای سیاسی-ورزشی، توسعه منابع انسانی، الزامات ساختاری، برندینگ بین‌المللی، عوامل مدیریتی، برگزاری رویدادها و توسعه ارتباطات بین‌المللی از عوامل اصلی تأثیرگذار بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان ایران هستند. به‌طور کلی نتایج نشان داد، ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران به دلیل موفقیت‌ها و پیشرفت‌های روزافزونی که در عرصه بین‌المللی دارد، ابزار مؤثری برای توسعه دیپلماسی بین‌المللی است. نتایج این پژوهش، نقشه راه روشنی برای مسئولان و سازمان‌های ورزشی است تا با به‌کارگیری آن مسیر پیشرفت ورزش بانوان و در نهایت توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان را هموار کنند.

واژگان کلیدی: ورزش بانوان، دیپلماسی ورزشی، ایران، ورزش و سیاست.

1. Email: ma_kimia90@yahoo.com

2. Email: razavismh@gmail.com

3. Email: msmrteam27@gmail.com

مقدمه

استفاده سیاسی از ورزش و دخالت سیاست در ورزش سابقه بسیار دارد و به رقابت‌های ورزشی در یونان باستان برمی‌گردد. این ارتباط با توسعه ورزش از قرون نوزدهم، بیستم و بیست‌ویکم دوباره تقویت شد (دوبینسکی^۱، ۲۰۱۹، ۱۵۶). با آغاز قرن بیست‌ویکم و گسترش آگاهی‌ها در زمینه ورزش و سیاست دیگر نمی‌توان ارتباط ورزش در روابط بین‌الملل را نادیده گرفت. امروزه ورزش توانسته است جایگاه خود را در دستگاه دیپلماسی به‌خوبی تبیین کند؛ به‌گونه‌ای که ادبیات دیپلماتیک توانسته است مرزها را کم‌رنگ و راه‌های بیشتری را برای گفت‌وگو باز کند تا افراد مختلف از طریق آن در کنار یکدیگر جمع شوند؛ بنابراین ورزش به ابزار دیپلماتیک مؤثر تبدیل شده است (مورای و پیگمن^۲، ۲۰۱۴، ۱۱۰۱).

از دیدگاهی وسیع، دیپلماسی نامی است که به روابط خارجی کشورها با یکدیگر گفته می‌شود. وقتی از منظری محدودتر به دیپلماسی نگاه کنیم، دیپلماسی، اجرای سیاست خارجی به‌عنوان بخشی از فرایند سیاست‌گذاری است. مشخص است که دیپلماسی، مدیریت روابط بین‌الملل از طریق مذاکره بوده و ابزار اصلی برای اجرای سیاست خارجی ملی در زمان صلح است و همچنین ابزاری است که می‌تواند برای برقراری ارتباط در هنگام درگیری و تعارض‌ها استفاده شود (دو پلسیس^۳، ۲۰۰۸، ۹۲). در این رابطه یکی از دیپلماسی‌های معمول که توسط برخی کشورها به‌خوبی به کار می‌رود، دیپلماسی عمومی است. اصطلاح دیپلماسی عمومی برای نخستین بار در دوره سوم و جنگ سرد بود که ادموند گولین^۴، دیپلمات بازنشسته آمریکایی، مطرح کرد او دیپلماسی عمومی را به‌عنوان یک فعالیت ارتباطی که در عرصه بین‌المللی انجام می‌شود و به‌عنوان تلاشی برای تأثیرگذاری بر نگرش مردم برای شکل‌گیری و اجرای سیاست خارجی تعریف کرد. تعاریف مختلفی از دیپلماسی عمومی مطرح شده است. شاید مختصرترین و روشن‌ترین تعریف از دیپلماسی عمومی را بتوان چنین بیان کرد: «فرایندی که به‌وسیله آن ارتباطات مستقیم با مردم در یک کشور برای پیش‌بردن منافع و گسترش ارزش‌هایی که معرفی می‌شود، تعقیب می‌گردد» (جان^۵، ۲۰۰۵، ۱۱). دیپلماسی عمومی که ماهیت خود را از «قدرت نرم» می‌گیرد، ابعاد روابط بین‌الملل را از دولت به دولت، از ملت به ملت و از ملت به ملت

1. Dubinsky
2. Murray & Pigman
3. Du Plessis
4. Edmond Gullion
5. Jan

منتقل می‌کند. از این حیث، همه فعالیت‌ها و کارهایی را که به‌منظور ایجاد روابط بلندمدت از طریق ایجاد تفاهم بین جوامع، تبادل نظر، اشتراک‌گذاری اطلاعات، گفت‌وگو، مذاکره و محیط همکاری برای به دست آوردن افکار انجام می‌شود، پوشش می‌دهد. (اوزاری^۱، فیشگچیوگلو، چتین و تمل، ۲۰۱۸، ۳۴۳). به‌طور ساده‌تر، دیپلماسی عمومی در بهترین حالت یک خیابان دوطرفه است: یک فرایند نفوذ متقابل که به موجب آن یک دولت (یا دیگر بازیگران بین‌المللی) تعامل بین مردم را تسهیل می‌کند یا سیاست‌های خود را با نقشه افکار عمومی خارجی هماهنگ می‌کند (کال^۲، ۲۰۱۰، ۱۲). در دیپلماسی عمومی مقوله‌هایی همچون هنر، ورزش، دانش، فرهنگ، تاریخ و مذهب نقش کلیدی دارند و مسئولان یک کشور با میدان‌دادن به سازمان‌های غیردولتی و مردم‌نهاد، زمینه ایجاد ارتباطات ورزشی، فرهنگی، علمی و هنری را فراهم می‌کنند تا برداشت مردم دنیا درباره آن کشور در مسیر درست و معقول شکل گیرد و از این مسیر و با نزدیک‌شدن ملت‌ها به یکدیگر، زمینه برای رفع اختلاف‌های دولت‌ها فراهم شود.

در میان انواع دیپلماسی، «دیپلماسی ورزش» پدیده‌ای فراگیر است که در سطح دیپلماتیک پس از دیپلماسی رسمی مهم‌ترین مؤلفه ارتباطی میان کشورها محسوب می‌شود. اگر دیپلماسی را «فن مدیریت تعامل با جهان خارج» توسط دولت‌ها بدانیم، ابزارها و سازوکارهای متعددی برای اعمال این مدیریت می‌توان به کار گرفت. یکی از این ابزارها دیپلماسی ورزشی است. با استفاده از این ابزار، سیاست‌مداران و دولت‌مردان دنیا با استفاده از افراد ورزشی و رویدادهای ورزشی در پی ایجاد تصویر مطلوبی از کشور خود در بین سازمان‌ها و دولت‌های کشورهای دیگر هستند. امروزه ورزش به‌عنوان عنصری از «دیپلماسی عمومی» که «قدرت نرم» نیز نامیده می‌شود، سهم بسزایی در ایجاد صلح دارد (لایت جونیور و رودرایگس^۳، ۲۰۲۰، ۶۷). دیپلماسی ورزشی مقوله‌ای است بدون درک واحد، با تعاریف مختلفی که عناصر مختلف را برجسته می‌کند. در محدودترین مفهوم‌سازی، دیپلماسی ورزشی به‌عنوان ابزاری در روابط بین دولت‌ها تعریف می‌شود. دیپلماسی ورزشی، قدرت منحصربه‌فرد ورزش برای نزدیک‌کردن مردم، ملت‌ها و جوامع از طریق ورزش است؛ به‌عنوان مثال، رویدادهای بزرگی مانند المپیک و جام جهانی می‌توانند ملت‌ها را به هم نزدیک کنند تا به روابط دوستانه‌تری منجر شود (سعیدی، قدیمی، شجاعی و خیبری، ۲۰۲۰، ۶۵).

1. Özsarı, Fişekçioğlu, Çetin & Temel

2. Cull

3 Leite Junior & Rodrigues

از لحاظ ابزار سیاست خارجی، ورزش همچنین ابزاری برای استفاده از قدرت نرم است (جاروای^۱، ۲۰۲۱، ۲). نمایش بین‌المللی، تمرکز بر فرهنگ و ارزش‌های مسالمت‌آمیز در ورزش، آن را به ابزاری مفید برای استفاده از قدرت نرم برای دستیابی به اهداف بین‌المللی و بهبود دیپلماسی عمومی خود تبدیل می‌کند (دوینسکی، ۲۰۱۹، ۱۶۰). اولین بار در سال ۱۹۹۰ جوزف نای، نظریه‌پرداز نئولیبرال، مفهوم قدرت نرم را به‌عنوان «توانایی تأثیر بر دیگران برای به دست آوردن آنچه از طریق جاذبه می‌خواهد» یا به بیان ساده‌تر «اراده دیگری برای آنچه شما می‌خواهید» به کار برد (مک‌داف^۲، ۲۰۲۰، ۵۴). بنا به تعریف جوزف نای، قدرت نرم عبارت است از توانایی یک دولت در رسیدن به اهداف مطلوب از طریق ایجاد جاذبه و کشش، نه با استفاده از قوه قهریه و زور. او اعمال قدرت نرم را از روش‌هایی همچون بسط و گسترش روابط با متحدان و تعاملات فرهنگی میسر می‌داند. از دیدگاه وی چنین سیاستی در نهایت به محبوبیت دولت‌ها نزد افکار عمومی کشور مقصد منجر می‌شود و کسب حیثیت و اعتبار و وجهه بین‌المللی برای دولت‌ها را نیز در بر دارد. یک کشور می‌تواند به مقاصد مدنظر خود در سیاست جهانی دست یابد؛ چون کشورهای دیگر، ارزش‌های آن را می‌پذیرند و از آن تبعیت می‌کنند و به‌نوعی تحت تأثیر پیشرفت و آزاداندیشی آن قرار می‌گیرند؛ در نتیجه خواهان پیروی از آن می‌شوند (نای، ۲۰۰۵). نای (۲۰۰۵) خاطر نشان کرد که ورزش‌های محبوب می‌توانند نقش مهمی در برقراری ارتباط با ارزش‌های یک ملت داشته باشند؛ بر این اساس، بسیاری از محققان دیپلماسی ورزشی را در حوزه قدرت نرم شناسایی کرده‌اند و بر این باورند که ورزش به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های کلیدی اصلی قدرت نرم می‌تواند ابزاری کارآمد در تعیین روابط دیپلماتیک باشد و در هر دو سطح بین‌المللی و داخلی به کار رود (گریکس^۳، برانگان و هولیهان، ۲۰۱۵، ۴۶۹).

در زمینه دیپلماسی ورزشی تحقیقات متعددی در داخل و خارج از کشور انجام شده‌اند؛ از جمله حسن پور قادی و دوستی (۲۰۲۱) به بررسی جایگاه دیپلماسی ورزشی در سیاست خارجی ایران پس از انقلاب اسلامی ۱۳۵۷ پرداختند. نتایج نشان داد، دیپلماسی ورزشی کشور از روند و الگوی خاصی پیروی نمی‌کند، ولی هرچه از صدر انقلاب می‌گذرد، دولت‌ها بدون توجه به مواضع سیاسی خود به استفاده بیشتر از این دیپلماسی در راستای اهداف خود روی آورده‌اند. موسوی گرگری، بنار و شفیع‌ی (۲۰۲۱) در پژوهش خود با عنوان «نقش دیپلماسی ورزشی در ارتقای تعاملات بین‌المللی (نظریه داده‌بنیاد) به این نتیجه دست یافتند که دیپلماسی ورزشی در جهان امروز از جمله ابزارهای مهمی

1. Jarvie
2. McDuff
3. Grix, Brannagan & Houlihan.

است که دولت‌ها برای رسیدن به اهداف خود از آن بهره‌برداری می‌کنند. در خصوص وضعیت دیپلماسی ورزشی کشور، تاحدودی شاهد روند رو به رشد هستیم، ولی همچنان با فقدان فرایندی نظام‌مند و سازمان‌یافته مواجهیم؛ بنابراین سازمان‌های متولی ورزش کشور نیازمند اتخاذ تدابیر لازم هستند تا از طریق توسعه دیپلماسی ورزشی، بهبود روابط صلح‌آمیز با کشورهای دیگر در سطوح منطقه، قاره و جهان حاصل شده و این امر باعث ارتقای تعاملات بین‌المللی شود. ژائو و نیجنایک^۱ (۲۰۲۱) در پژوهشی با عنوان «دیپلماسی تنیس زنان: روابط فرهنگی استرالیا و چین و لی نا^۲ به‌عنوان دیپلمات مشهور ورزشی مسابقات آزاد استرالیا» به بررسی نقش دیپلماتیک لی نا، تنیسور زن چینی به‌عنوان یک چهره مشهور ورزشی در دنیا پرداختند که در سال ۲۰۱۱ به کسب عنوان قهرمانی گرند اسلم تنیس زنان در استرالیا موفق شد. یافته‌ها نشان داد، این بازیکن تنیس به‌عنوان یک دیپلمات فرهنگی مؤثر امکان شکل‌گیری تفاهم فرهنگی متقابل بین مردم استرالیا و چین را فراهم می‌آورد. همچنین می‌تواند به‌عنوان نماینده استراتژی دیپلماتیک چین به مخاطبان غربی برای نشان‌دادن این کشور به‌عنوان یک قدرت صلح‌آمیز در جهان، معرفی شود. گارامولگی و دازی^۳ (۲۰۲۱، ۴۶) در مقاله‌ای با عنوان «ورزش به‌عنوان ابزاری برای دیپلماسی عمومی در مجارستان» رویکرد دیپلماسی ورزشی مجارستان را با تمرکز بر استفاده از ورزش در دیپلماسی عمومی معرفی کردند. آن‌ها با تأکید بر سرمایه‌گذاری مقادیر زیادی از بودجه عمومی دولت برای جذب و سازمان‌دهی مسابقات ورزشی بین‌المللی بیان کردند، با نهادینه‌شدن ورزش در دیپلماسی عمومی، مجارستان به کشوری پیشگام در اروپای مرکزی و شرقی تبدیل شده است که می‌تواند نمونه‌ای برای سایر دولت-ملت‌های منطقه باشد. عبیدالله^۴ (۲۰۱۸، ۱۰۴) در مقاله‌ای با عنوان «ورزش برای صلح: عصر جدیدی از همکاری بین‌المللی و صلح از طریق ورزش» بیان کرد که ورزش دارای قدرت منحصربه‌فرد، مثبت و مؤثر در ارتقای صلح و همکاری است و این ظرفیت را دارد تا بستری را فراهم آورد که در آن افراد با پیشینه‌های مختلف و تفاوت‌های سیاسی، مذهبی و فرهنگی بتوانند گفت‌وگو، تعامل و دوستی داشته باشند. رویدادهای ورزشی نیز بستری عالی و مناسب برای دولت‌ها و کشورها است تا خصومت‌ها و اختلافات خود را از طریق حل‌وفصل تسکین دهند.

1. Zhao & Knijnik
2. Li Na
3. Garamvölgyi & Dóczy
4. Ubaidulloev

تحقیقاتی که تاکنون در مورد ورزش زنان در جوامع اسلامی انجام شده‌اند، بیشتر به چالش‌ها و موانع فرهنگی، اجتماعی و ساختاری پرداختند که ورزش بانوان با آن‌ها روبه‌رو هستند (رانا، ۲۰۱۷؛ صادقی، قدیمی، شجاعی و خبیری، ۲۰۱۸؛ آلسارو و توندال، ۲۰۱۹؛ مروز، ۲۰۲۲). در این مقاله به ورزش بانوان از بعد جدیدتری پرداخته شد و دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان و عوامل مؤثر بر توسعه آن در ایران بررسی شد. جمهوری اسلامی ایران در زمینه دیپلماسی ورزش در طول تاریخ تحولات گوناگونی داشته و ارتباط بین ورزش و سیاست کانون اصلی تاریخ ورزش معاصر ایران بوده است (دوستی، گودرزی، اسدی و خبیری، ۲۰۱۳، ۱۵۲). در آوریل ۱۹۵۵، دیوید آلبریتون^۴، ورزشکار فقید آمریکایی، برای ترویج ورزش آمریکایی در ایران به تهران سفر کرد. این سفر بخش مهمی از کمپین دیپلماسی ورزشی ایالات متحده در دهه ۱۹۵۰ را تشکیل داد که بر افکار عمومی تأثیر گذاشت. دیپلماسی ورزشی آمریکا در ایران به دلیل اهمیت ژئواستراتژیک این کشور در جنگ سرد شکل گرفت. مقامات آمریکایی از ابتکارات دیپلماسی ورزشی برای بهبود درک عمومی از ایالات متحده در ایران استفاده کردند، اما در نهایت دیپلماسی ورزشی آمریکا در ایران تلاشی کوتاه‌مدت و ناموفق بود. سیاست‌های آژانس با کمبود کارکنان، کاهش بودجه، بی‌نظمی مقامات ورزشی ایران و تغییر استراتژی مواجه بود. همه این عوامل به این معنا بود که در اواخر دهه ۱۹۵۰، آمریکا دیگر بر دیپلماسی ورزشی به‌عنوان ابزاری برای تلاش‌های گسترده‌تر دیپلماسی عمومی خود در ایران متکی نبود (وین رایت، ۲۰۲۱، ۸۱۱-۸۱۲). چند سال بعد فصل جدیدی از روابط ایران و آمریکا شکل گرفت. جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه نقطه عطفی در ورزش ایران بود؛ جایی که فوتبال ایران با پیروزی بر ایالات متحده در مرحله گروهی به انتقال بازیکنان زیادی به کشورهای اروپایی منجر شد. اشریک^۶ و همکاران (۲۰۱۷) جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه و عکس یادگاری ابتدای بازی فوتبال ایران و آمریکا را به‌عنوان سیاسی‌ترین مسابقه فوتبال در ادوار جام جهانی فوتبال می‌دانند (به نقل از فیض آبادی، ۲۰۱۹، ۱۳۳). این موارد مبین این موضوع است که ورزش ایران در دوران پس از انقلاب اسلامی توانسته است ظرفیت و شرایط لازم برای حضور مؤثر در عرصه سیاست و طرح دیپلماسی ورزش ایران را به دست آورد: حضور کاروان ورزشی ایران و کسب نتایج نسبتاً مناسب در بازی‌های المپیک از جمله المپیک ۲۰۰۰ سیدنی

1. Rana
2. Alsarve & Tjønnndal
3. Mroz
4. David Albritton
5. Wainwright
6. Esherrick

که با کسب سه مدال طلا توانست نتیجه‌ای تاریخی در آن زمان به دست آورد؛ المپیک ۲۰۱۲ لندن که می‌توان آن را تاریخ‌سازترین این بازی‌ها برای ورزشکاران ایرانی نامید؛ جایی که کاروان ایران برای اولین بار با کسب شش طلا، شش نقره و یک برنز بالاتر از کشورهای اسپانیا، برزیل، کانادا و سوئیس در رده هفدهم جهان قرار گرفت و همچنین حضور نزدیک به یک دهه والیبالیست ایران در لیگ جهانی، حضور بسکتبال در المپیک ۲۰۲۰ توکیو در کنار موفقیت‌های داوران و مربیان ایرانیان از جمله قضاوت علیرضا فغانی در فینال المپیک ۲۰۱۶ و علی نیلی در فینال مسابقات تنیس گرندهاسلم ایالات متحده. بانوان ورزشکار نیز در کنار مردان افتخارآفرینی‌های زیادی در عرصه بین‌المللی داشته‌اند. مشارکت زنان در ورزش و محبوبیت ورزش زنان در قرن بیستم، به‌ویژه در ربع قرن گذشته، به‌طرز چشمگیری افزایش یافته است که نشان‌دهنده تغییر نگرش جوامع مدرن دربارهٔ برابری جنسیتی است (وادهرا، ۲۰۱۸، ۴۱۸). در بازی‌های المپیک تابستانی ۲۰۱۶ ریو، زنان برای اولین بار بیش از ۴۵ درصد از ورزشکاران شرکت‌کننده را تشکیل دادند که نشان‌دهنده تعهد کمیته بین‌المللی المپیک برای دستیابی به تعداد برابر زنان و مردان در رشته‌های ورزشی است (کاستان-ویسنت، ۲۰۱۷)؛ با وجود این، اگرچه سطح مشارکت و عملکرد هنوز هم به تفکیک کشورها و ورزش‌ها متفاوت است، امروزه ورزش زنان در سراسر جهان پذیرفته شده است (وادهرا، ۲۰۱۸، ۴۱۸).

مشارکت ورزشی زنان در جمهوری اسلامی ایران و حضور در میدان‌های بین‌المللی به‌دلیل قوانین سخت‌گیرانه نهادهای بین‌المللی، مغایرت برخی از قوانین و رویه‌ها با الزامات مذهبی و فرهنگی حاکم بر کشور و همچنین ضعف دیپلماسی ورزشی در کشور روند کندی داشته است؛ با وجود این، بانوان ایران نیز در کنار مردان توانسته‌اند در رقابت‌های مختلف بین‌المللی افتخارات زیادی برای ایران به ارمغان آورند. بانوان ورزشکار ایران قدرتمندانه در کسوت بازیکن، مربی و داور وارد صحنه‌های ورزشی شده‌اند و به کسب مدال‌های متعدد در بازی‌های آسیایی و المپیک موفق شده‌اند. در سال ۱۹۶۶ بانوان ورزشکار جمهوری اسلامی ایران برای اولین بار توانستند در مسابقه‌های آسیایی در رشته والیبالیست صاحب مدال برنز شوند. همچنین با کسب سه سهمیه در المپیک ۲۰۱۶ ریو برای اولین بار در تاریخ ورزش کشور ایران از آتلانتا تا ریو رکوردشکنی کردند. از ابتدای حضور بانوان در بازی‌های آسیایی نیز از سال‌های ۱۹۵۸ توکیو تا ۲۰۱۸ جاکارتا، ۵۹ مدال (هفت طلا، ۲۲ نقره، ۲۹ برنز) به دست آمده است. کسب اولین مدال طلای تیمی بانوان در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا، حضور بانوان در فوتبالیست و فوتسالیست در تیم‌های اروپایی و آسیایی، حضور داوران بین‌المللی کشتی بانوان در

1. Vadhera
2. Castan-Vicente

مسابقات بین‌المللی برای اولین بار در سال ۱۳۹۶، انتخاب عاطفه رضایی به‌عنوان برترین مربی فوتسال جهان در سال ۲۰۲۰ و نیز حضور پریا شهریاری به‌عنوان ناظر مسابقات فوتبال در المپیک ۲۰۲۰ توکیو، بخشی از افتخارات ورزشی بانوان است. همچنین کسب مدال تاریخی دختران دوچرخه‌سوار در مسابقات دوچرخه‌سواری قهرمانی ۲۰۲۲ آسیا در کشور تاجیکستان و کسب مدال نقره و برنز توسط بانوان قایقران در مسابقات اسلalom قهرمانی کمتر از ۲۳ سال آسیا در کشور تایلند، از جمله موفقیت‌های بخش زنان در حوزه ورزش قهرمانی است. این‌ها نشان از پیشرفت روزافزون ورزش بانوان در ایران دارد. موفقیت بین‌المللی برای ورزشکاران هر کشور (زنان و مردان) در رقابت‌های بین‌المللی و المپیک، به‌طور کلی تقویت‌کننده اعتبار آن کشور در سطح جهانی است (راسخ و امیری، ۲۰۱۵، ۸۰).

متأسفانه کشور ایران با وجود موفقیت‌های روزافزون بانوان در میدان‌ها بین‌المللی هنوز نتوانسته است از این ظرفیت استفاده لازم را بکند. به‌طور کلی ضعف دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران در ورزش بانوان را می‌توان در ضعیف‌بودن جایگاه زنان در کرسی‌های بین‌المللی مهم، کسب اندک میزبانی‌ها، اعزام اندک تیم‌های ورزشی به رویدادهای بین‌المللی به‌دلیل ضعف مدیریت در انسجام تیم‌های بانوان و ناشناخته‌ماندن ظرفیت و توانایی‌های بانوان در جهان مشاهده کرد. به نظر می‌رسد، دیپلماسی کشورمان در این حوزه غافل مانده است و محجوربودن ورزش زنان مسلمان بیشتر احساس می‌شود و بار فرهنگی اجتماعی ورزش بانوان بیشتر بردوش زنان سنگینی می‌کند.

استفاده ناکافی از ظرفیت ورزش بانوان از یک طرف و قدرت دیپلماسی ورزشی برای پیشبرد اهداف سیاست خارجی یا تقویت ورزش که به دلیل فقدان برنامه ریزی صحیح در این زمینه و فقدان چارچوب نظری قوی، به ویژه در ورزش بانوان همچنان دست نیافتنی باقی مانده است، از طرف دیگر، محقق را بر آن داشت تا با انجام این پژوهش به این سوال پاسخ دهد که آیا ورزش حرفه‌ای بانوان ایران منجر به ارتقا دیپلماسی بین‌المللی خواهد شد؟ دربارهٔ نوآوری پژوهش می‌توان گفت، در حوزه دیپلماسی ورزشی پژوهش‌های متعددی در کشور انجام شده‌اند، اما تاکنون نتیجه مؤثری در پی نداشته‌اند و همچنان دیپلماسی ورزشی در ایران جایگاه مناسبی ندارد. تحقیق حاضر در مقایسه با تحقیقات قبلی در این زمینه که به‌طور کلی دیپلماسی ورزشی و ابعاد آن را بررسی کرده‌اند، از زاویه جدیدی موضوع را بررسی خواهد کرد. در این پژوهش تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش تحلیل تم انجام شده است. تحلیل تم یکی از روش‌های کارآمد در تحقیقات کیفی است که به عقیده براون و کلارک^۱

¹ Braun & Clarke

(۲۰۰۶)، آن را باید روش ویژه‌ای در نظر گرفت که یکی از مزایای آن انعطاف‌پذیری است. پیشنهاد تحقیق نشان می‌دهد، از این روش در تحقیقات کمتر استفاده شده است؛ بنابراین تحقیق حاضر با بهره‌گیری از این روش به دنبال تحلیل معقولی از داده‌های جمع‌آوری شده است؛ چراکه این روش به سؤالات خاص تحقیق به خوبی پاسخ می‌دهد.

روش پژوهش

این تحقیق از نظر ماهیت اکتشافی بود و به صورت کیفی (تحلیل تماتیک) اجرا شد. تحلیل تم روشی برای شناخت، تحلیل و گزارش الگوهای موجود در داده‌های کیفی است. تحلیل موضوعی یا مضمون یا تماتیک (در قالب طبقه‌بندی، شاخص‌بندی و سنخ‌بندی داده‌ها) از اهمیت زیادی برخوردار است. این نوع تحلیل یکی از متعارف‌ترین و پرکاربردترین روش‌های تحلیل داده‌های کیفی است (هانسون، بالمر و گیاردینو، ۲۰۱۱، ۳۷۷). این روش فرایندی برای تحلیل داده‌های متنی است و داده‌های پراکنده و متنوع را به داده‌هایی غنی و تفصیلی تبدیل می‌کند (براون و کلارک، ۲۰۰۶). به‌طور کلی، تحلیل تم روشی است برای:

الف- دیدن متن؛

ب- برداشت و درک مناسب از اطلاعات ظاهراً نامرتبط؛

ج- تحلیل اطلاعات کیفی؛

د- مشاهده نظام‌مند شخص، تعامل، گروه، موقعیت، سازمان و یا فرهنگ؛

ه- تبدیل داده‌های کیفی به داده‌های کمی (بویاتزس^۲، ۱۹۹۸، به نقل از عابدی جعفری، تسلیمی، فقیهی و شیخزاده، ۲۰۱۲، ۱۵۳).

استفاده از مطالعات کیفی به‌ویژه روش تحلیل تم زمانی ضرورت می‌یابد که داده‌های اندکی درمورد پدیده مطالعه‌شده وجود داشته باشد یا اینکه در پژوهش‌ها در ارتباط با موضوع مدنظر، فقدان یک چارچوب نظری که به‌طور جامع به موضوع بپردازد، مشهود باشد (غلامپور، نعیمی و مشبکی اصفهانی، ۲۰۱۹، ۳۷). با توجه به خاص بودن مبحث دیپلماسی ورزشی بانوان و فقدان چارچوب نظری قوی در این زمینه، مراجعه و اتکای صرف به ادبیات نظری نتایج جامعی به همراه نخواهد داشت؛ بنابراین در این پژوهش از روش تحلیل تم و رویکرد شش‌مرحله‌ای براون و کلارک (۲۰۰۶) استفاده شد که در پژوهش‌های کیفی کاربرد گسترده‌ای دارد. این مراحل عبارت‌اند از:

1. Hanson, Balmer & Giardino
2. Boyatzis

مرحله اول: آشنایی با داده‌های گردآوری‌شده- در این مرحله، بازخوانی مکرر داده‌های کیفی به‌منظور جست‌وجوی معانی و الگوها صورت می‌گیرد؛ بنابراین به‌منظور آشنایی پژوهشگر با عمق محتوایی داده‌ها، تمامی داده‌های برگرفته از مصاحبه‌ها چندین بار مطالعه شد و پژوهشگر ایده‌های اولیه را تولید کرد؛

مرحله دوم: ایجاد کدهای اولیه- در این مرحله بعد از مطالعه عمیق مصاحبه‌ها کدهای اولیه ایجاد می‌شود؛

مرحله سوم: جست‌وجوی کدهای گزینشی- این مرحله شامل دسته‌بندی کدهای مختلف در قالب کدهای گزینشی و مرتب‌کردن همه داده‌های کدگذاری‌شده است. در این بخش بعد از کنارگذاشتن کدهای ناقص یا نامرتب و همچنین حذف کدهای تکراری، ۱۲۸ کدگزینشی به دست آمد؛

مرحله چهارم: شکل‌گیری تم‌های فرعی- مرحله چهارم زمانی شروع می‌شود که محقق مجموعه‌ای از تم‌ها را ایجاد کرده و آن‌ها را بازبینی می‌کند. این مرحله شامل دو مرحله بازبینی و تصفیه و شکل‌دهی به تم‌های فرعی است. در این مرحله محققان به ۳۳ تم فرعی دست پیدا کردند؛

مرحله پنجم: تعریف و نام‌گذاری تم‌های اصلی- در این مرحله پس از رفت و برگشت در میان تم‌های فرعی، تم‌های اصلی به‌منظور تحلیل ارائه شده و بازبینی مجدد می‌شود. سپس به‌وسیله تعریف و بازبینی، ماهیت آن چیزی که یک تم درمورد آن بحث می‌کند، مشخص شده و تعیین می‌شود که هر تم اصلی کدام جنبه از داده‌ها را در خود دارد. در این بخش محققان به ۱۳ تم اصلی دست یافتند که در زمینه مدنظر تحقیق تبیین‌شدنی است؛

مرحله ششم: تهیه گزارش- مرحله ششم زمانی شروع می‌شود که محقق مجموعه‌ای از تم‌های اصلی کاملاً انتزاعی و منطبق با ساختارهای زمینه‌ای تحقیق در اختیار داشته باشد. این مرحله شامل تحلیل پایانی و نگارش گزارش است.

گفتنی است، تمامی مراحل تحلیل با استفاده از نرم‌افزار ان‌وی‌وو (نسخه ۱۲) انجام شد. در این پژوهش از خبرگان آگاه به پدیده مطالعه‌شده به‌عنوان مشارکت‌کننده استفاده شد. منظور از خبره کسانی هستند که قدرت تشخیص و تعریف پدیده مطالعه‌شده را داشته باشند و از تجربه کافی در این زمینه برخوردار باشند؛ از این‌رو از اساتید دانشگاه‌ها در مقام هیئت‌علمی، کارکنان فدراسیون‌های ورزشی، کارکنان ادارات ورزش و جوانان در بخش بانوان، ورزشکاران، مربیان، داوران و همچنین از برخی دانشجویان دکتری که در مبحث دیپلماسی ورزشی اثر پژوهشی داشتند، استفاده شد. نمونه‌گیری

1. NVivo

به صورت هدفمند و با رویکرد گلوله‌برفی انجام شد. منطق نمونه‌گیری هدفمند، انتخاب موارد غنی از اطلاعات یعنی انتخاب مواردی است که امکان مطالعه عمیق را فراهم می‌کند. با نمونه‌های پژوهش مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته انجام شد. مصاحبه‌ها تاجایی ادامه پیدا کرد که درباره موضوع تحقیق اشباع نظری حاصل شد؛ به این ترتیب، محقق با اجرای ۱۷ مصاحبه به اشباع نظری رسید.

نتایج

به‌طور کلی، در این پژوهش ۱۳ تم اصلی و ۳۳ تم فرعی شناسایی شد که در جدول شماره یک ارائه شده است. در ادامه به تحلیل و تفسیر این مضامین می‌پردازیم.

جدول ۱- تم‌های اصلی و فرعی

Table 1- Main and sub-themes

تم‌های اصلی Main Themes	تم‌های فرعی Sub Themes
الزامات دینی Religious Requirements	حمایت قانون‌گذاران دینی، رفع محدودیت‌های ورزش بانوان Religious legislators' support, Lifting Women's sports limitations
الزامات فرهنگی-اجتماعی Socio-Cultural Requirements	باورپذیری و اعتماد به مدیران توانمند خانم، عدالت جنسیتی، فرهنگ‌سازی، فعالیت‌های ترویجی Believability and Trust in Woman's Capable Managers, Gender justice, Culturalization, Promotion activities
الزامات رسانه‌ای Media Requirements	ظرفیت بالای رسانه‌ها-حمایت رسانه‌ها- رفع محدودیت‌های رسانه‌ای The high capacity of the media, Media support, Removal of media restrictions
روشنگری Enlightenment	اطلاع‌رسانی و ایجاد آگاهی در اذهان عمومی- ارتقا آگاهی مدیران ارشد دینی و سیاسی Informing and raising public awareness, Raising the consciousness of senior religious and political leaders
ارتقای دانش علمی Scientific knowledge Promotion	دانش‌افزایی مربیان، داوران و مدیران ارشد ورزشی، عملیاتی کردن پژوهش‌های دانشگاهی Increasing the knowledge of coaches, referees, and senior sports administrators, Operationalization of academic research

جدول ۱- تم‌های اصلی و فرعی

Table 1- Main and sub-themes

تم‌های اصلی Main Themes	تم‌های فرعی Sub Themes
تدوین استراتژی‌های مؤثر Elaboration of Effective Strategies	همسویی با جریان‌های سیاسی، ترویج و تقویت مفهوم دیپلماسی ورزشی بانوان Alignment with political trends, Promote and strengthen the concept of women's sports diplomacy
مسئولیت‌پذیری نهادهای سیاسی-ورزشی Responsibility of Political and Sports Institutions	حمایت سازمان‌های ذی‌نفع، ایجاد همکاری و هماهنگی بین نهادهای ذی‌نفع Support of beneficiary organizations, Establishing cooperation and coordination between the interested institutions
توسعه منابع انسانی Human Resource Development	آموزش و پرورش نیروی انسانی، توسعه سرمایه‌گذاری در ورزش پایه و بازیکن‌پروری، جذب و حفظ سرمایه انسانی، توانمندسازی نیروی انسانی Manpower education, Development of investment in basic sports, Attracting and maintaining human resources, Empowerment of human resources
الزامات ساختاری Structural Requirements	حرفه‌ای‌شدن تیم‌ها و باشگاه‌های ورزشی بانوان، خصوصی‌سازی ساختار ورزش Professionalization of women's sports teams and clubs, Privatization of the structure of sports
برندینگ بین‌المللی International Branding	ارتقای وجهه کشور، بهره‌گیری مؤثر از نخبه‌های ورزشی، برندسازی نخبگان ورزشی Improving the image of the country, Effective utilization of sports elites, Branding of sports elites
عوامل مدیریتی Managerial Factors	کسب کرسی‌های بین‌المللی مؤثر، سیاست‌های مدیریتی، شایسته‌سالاری Obtaining effective international seats, Managerial policies, Meritocracy
برگزاری رویدادها Holding Events	میزبانی رویدادهای ورزشی، تقویت برگزاری اردوها و مسابقات دوستانه Hosting sports events, Strengthening the holding of camps and friendly matches
توسعه ارتباطات بین‌المللی The Development of International Communications	بهبود ارتباطات، افزایش تعاملات رسانه‌ای Improving communication, Increasing media interactions

تم اول: الزامات دینی

از آنجاکه ایران یک کشور اسلامی است، فعالیت‌های ورزشی بانوان با رعایت قوانین اسلامی انجام می‌شود و بانوان ورزشکار ضمن رعایت ارزش‌ها و شئون اسلامی در میدان‌های بین‌المللی ورزشی حضور پیدا می‌کنند؛ با وجود این، گاهی اوقات برای مشارکت بیشتر و حضور بیشتر در رقابت‌های بین‌المللی، بانوان ورزشکار نیازمند حمایت‌های بیشتر مسئولان دینی و تسهیل شرایط حضور بیشتر بانوان ورزشکار در میدان‌های بین‌المللی هستند که مصاحبه‌شوندگان نیز به آن اشاره کردند. در نهایت، در این بخش با اجماع و ترکیب نظرهای شرکت‌کنندگان، تم‌های فرعی «حمایت قانون‌گذاران دینی» و «رفع محدودیت‌های ورزش بانوان» شناسایی شد.

تم دوم: الزامات فرهنگی-اجتماعی

یکی دیگر از مواردی که بر ورزش بانوان تأثیر گذاشته است، فرهنگ سنتی حاکم بر کشور است. براساس نظرهای شرکت‌کنندگان در پژوهش، بسیاری از خانواده‌ها به دلیل باورهای غلط فرهنگی اجازه مشارکت و حضور ورزشکاران در عرصه‌های بین‌المللی را نمی‌دهند؛ بنابراین لازم است با انجام فعالیت‌های تبلیغی زمینه تغییر نگرش به ورزش بانوان فراهم شود و در نتیجه فرهنگ‌سازی مؤثر صورت گیرد. با تجزیه و تحلیل نظرهای شرکت‌کنندگان در این زمینه، تم‌های فرعی «باورپذیری و اعتماد به مدیران توانمند خانم»، «عدالت جنسیتی»، «فرهنگ‌سازی» و «فعالیت‌های ترویجی» شناسایی شد.

تم سوم: الزامات رسانه‌ای

تجزیه و تحلیل نظرهای شرکت‌کنندگان در پژوهش در این بخش به شناسایی تم‌های فرعی «ظرفیت زیاد رسانه‌ها»، «حمایت رسانه‌ها» و «رفع محدودیت‌های رسانه‌ای» منجر شد.

تم چهارم: روشنگری

روشنگری مواردی را در بر می‌گیرد که به افزایش آگاهی ذی‌نفعان دیپلماسی ورزشی بانوان از جمله مدیران سیاسی، ورزشی و قانون‌گذاران دینی منجر می‌شود و همچنین به آگاهی‌بخشی اذهان عمومی از انتفاعات اقتصادی توسعه دیپلماسی ورزش بانوان تأکید دارد. با توجه به این موارد، «اطلاع‌رسانی و ایجاد آگاهی در اذهان عمومی» و «ارتقای آگاهی مدیران ارشد دینی و سیاسی» به‌عنوان تم‌های فرعی در این بخش شناسایی شد.

تم پنجم: ارتقای دانش علمی

بدون شک به منظور تحقق توسعه دیپلماسی ورزش بانوان، هدف‌گذاری درست و اصولی یکی از ملزومات است. تا زمانی که پژوهش‌های انجام‌شده در زمینه دیپلماسی ورزشی بانوان اجرایی نشده و به ارگان‌های ذی‌نفع ارائه نشود و همچنین مربیان، داوران و ورزشکاران در زمینه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان آگاهی نیابند و توجیه نشوند، پیشرفتی در دیپلماسی ورزشی بانوان نخواهیم داشت. در این پژوهش و براساس نظر شرکت‌کنندگان، تم‌های فرعی «دانش‌افزایی مربیان، داوران و مدیران ارشد ورزشی» و «عملیاتی‌کردن پژوهش‌های دانشگاهی» در این بخش شناسایی شد.

تم ششم: تدوین استراتژی مؤثر

تم‌های فرعی مستخرج از کدهای اولیه در این بخش شامل «همسویی با جریان‌های سیاسی» و «ترویج و تقویت مفهوم دیپلماسی ورزشی بانوان» است. نبود ثبات سیاسی منطقه خاورمیانه و همچنین موقعیت حساسی که ایران در منطقه دارد، بر تمایل‌نداشتن تیم‌های ورزشی برای ورود به ایران به منظور انجام مسابقات و برگزاری اردوهای ورزشی تأثیرگذار است؛ بنابراین لازم است استراتژی‌هایی در این زمینه تدوین شود تا تیم‌های خارجی تصویر مثبتی از ایران از لحاظ وضعیت امنیتی داشته باشند.

تم هفتم: مسئولیت‌پذیری نهادهای سیاسی-ورزشی

مسئولیت‌پذیری نهادهای سیاسی-ورزشی شامل دو تم فرعی «حمایت سازمان‌های ذی‌نفع» از ورزش بانوان و دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان و «ایجاد همکاری و هماهنگی بین نهادهای ذی‌نفع» است که با برگزاری جلسات مشترک بین این نهادها در جهت رفع محدودیت‌های ورزش بانوان و نیز تسهیل توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان میسر می‌شود.

تم هشتم: توسعه منابع انسانی

منابع انسانی از جمله ابزارهای دیپلماسی ورزش بانوان است که باید توجه ویژه‌ای در جهت جذب و حفظ این منابع شود. تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها این زمینه به شناسایی تم‌های فرعی «آموزش و پرورش نیروی انسانی»، «توسعه سرمایه‌گذاری در ورزش پایه و بازیکن پروری»، «جذب و حفظ سرمایه انسانی» و «توانمندسازی نیروی انسانی» منجر شد.

تم نهم: الزامات ساختاری

براساس نظرهای مشارکت‌کنندگان در تحقیق، تیم‌های ورزشی که به بخش خصوصی واگذار شده‌اند، در مقایسه با تیم‌های دیگر بدون محدودیت‌های مالی و بروکراسی اداری می‌توانند ارتباط بیشتری با

تیم‌های خارجی داشته باشند. همچنین استفاده بیشتر از نیروهای متخصص در تیم‌های ورزشی بانوان و حرفه‌ای شدن باشگاه‌ها و تیم‌های ورزشی بانوان، یکی دیگر از عوامل توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان است؛ بر این اساس، در این بخش تم‌های فرعی «خصوصی سازی ساختار ورزش» و «حرفه‌ای شدن تیم‌ها و باشگاه‌های ورزشی بانوان» شناسایی شد.

تم دهم: برندینگ بین‌المللی

براساس نظر مصاحبه‌شوندگان در پژوهش، میزبانی رویدادهای بین‌المللی فرصت بسیار مناسبی برای شناساندن ظرفیت‌های فرهنگی و ورزشی و نیز ایجاد تصویری مثبت از کشور میزبان در جهان است. علاوه بر این از چهره‌های محبوب و نخبه ورزشی می‌توان به‌عنوان سفیران فرهنگی، صلح و نیز سفیران علمی در کشورهای دیگر استفاده کرد و به توسعه ارتباطات با دیگر کشورها منجر شد. در این بخش، تم‌های فرعی «ارتقای وجهه کشور»، «بهره‌گیری مؤثر از نخبه‌های ورزشی» و «برندسازی نخبه‌های ورزشی» از تجزیه و تحلیل نظرات مصاحبه‌شوندگان استخراج شد.

تم یازدهم: عوامل مدیریتی

این عوامل شامل «کسب کرسی‌های بین‌المللی مؤثر»، «سیاست‌های مدیریتی» و «شایسته‌سالاری» می‌باشد. بهره‌گیری از مدیران سیاسی در عرصه ورزش بانوان به‌منظور بهره‌گیری از پتانسیل ورزش بانوان و نیز ثبات مدیریتی در سطوح عالی مدیریتی از جمله عواملی است که مصاحبه‌شوندگان در راستای توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان به آن اشاره کردند.

تم دوازدهم: برگزاری رویدادها

«میزبانی رویدادهای ورزشی» و «تقویت برگزاری اردوها و مسابقات دوستانه» با تیم‌های مطرح ورزشی از تم‌های فرعی استخراج‌شده در این بخش‌اند. این موارد از جمله تم‌هایی هستند که به معرفی کشور میزبان و نیز به افزایش تعامل با دیگر کشورها از طریق برگزاری رویدادهای ورزشی اشاره دارند.

تم سیزدهم: توسعه ارتباطات بین‌المللی

در این بخش دو تم فرعی شامل «بهبود ارتباطات» و «افزایش تعاملات رسانه‌ای» استخراج شد.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف تحلیل تماتیک عوامل مؤثر بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان انجام شد. با توجه به نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل مصاحبه‌های انجام‌شده در این پژوهش، الزامات دینی، الزامات فرهنگی-اجتماعی، الزامات رسانه‌ای، روشنگری، ارتقای دانش علمی، تدوین استراتژی مؤثر،

مسئولیت‌پذیری نهادهای سیاسی-ورزشی، توسعه منابع انسانی، الزامات ساختاری، برندینگ بین‌المللی، عوامل مدیریتی، برگزاری رویدادها و توسعه ارتباطات بین‌المللی، به‌عنوان ۱۳ مقوله اصلی مؤثر در توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان ایران شناسایی و استخراج شدند.

براساس نظرهای مصاحبه‌کنندگان در این پژوهش، افزایش مشارکت بانوان در ورزش قهرمانی و موفقیت‌های بین‌المللی آنان سکوی پرش بزرگی را برای حضور کشورهای جهان سوم و کشورهای مسلمان در صحنه‌های بین‌المللی فراهم می‌آورد که این امر به‌نوبه‌خود جایگاه ورزش بانوان در جهان را تثبیت می‌کند. یکی از مواردی که در این پژوهش به‌عنوان عوامل مؤثر بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان شناسایی شد، الزامات دینی است. الزامات دینی به عواملی اشاره دارد که از طریق آن زمینه حضور بیشتر در رویدادهای بین‌المللی فراهم شده و از این طریق ظرفیت ورزش بانوان به دیگر کشورها شناسانده می‌شود. همچنین عواملی را در بر می‌گیرد که از طریق آن کسب میزبانی‌های مهم ورزشی و حضور تیم‌های ورزشی دیگر کشورها به داخل کشور تسهیل شده و زمینه ایجاد ارتباطات بیشتر فراهم می‌شود. براساس نظر مشارکت‌کنندگان در تحقیق، حمایت قانون‌گذاران دینی و رفع محدودیت‌های ورزش بانوان از جمله تسهیل شرایط حضور بیشتر بانوان در رقابت‌های بین‌المللی می‌تواند زمینه روابط ورزشی و سیاسی با دیگر کشورها را تسهیل کند. الزامات فرهنگی-اجتماعی و نیز الزامات رسانه‌ای از دیگر عوامل مؤثر بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان است که در این پژوهش شناسایی شد. رسانه‌ها نیز در کنار قانون‌گذاران دینی در تغییر نگرش مثبت به ورزش بانوان در جامعه نقش مهمی ایفا می‌کنند (کشکر و قاسمی، ۲۰۲۱، ۱۱۳). رسانه‌ها به شکل‌های متفاوتی مانند رادیو، تلویزیون، مجله، روزنامه و اینترنت وجود دارند و می‌توانند نقش مؤثری در بالابردن سطح آگاهی عمومی و گسترش ایده‌های جدید داشته باشند و نیز تأثیر عمیقی بر ترویج ورزش در بین اقشار مختلف مردم داشته باشند (بلغایور، روسا و تافوری، ۲۰۱۹، ۴۵). براساس باور گیل^۲ (۲۰۱۸، ۱۲۴) نیز هر فردی که تحت تأثیر برنامه‌های ورزشی، رسانه‌ها و تلویزیون قرار می‌گیرد، احتمالاً تفکر و نگرش خاصی به ورزش پیدا می‌کند. رسانه‌ها همچنین می‌توانند در وضعیت مطلوب نقش فرهنگی، آموزشی و تبلیغاتی مؤثری را در توسعه ورزش قهرمانی بانوان داشته باشند (حمیدپور و شتاب بوشهری، ۲۰۱۵، ۵۷). تلویزیون یکی از رسانه‌های پرمخاطبی است که تأثیر بسزای آن بر افکار عمومی بر هیچ‌کس پوشیده نیست (قلی‌زاده و سیدصالحی، ۲۰۱۵، ۲۴). این وسیله ارتباط جمعی نقش مهمی در اطلاع‌رسانی‌های مربوط به ورزش بانوان و نیز دیپلماسی ورزش بانوان دارد. براساس

1. Belfiore, Rosa & Tafuri

2. Gill

نظر مصاحبه‌شوندگان، رسانه‌ها به‌خصوص رسانه‌های جمعی می‌توانند با ایجاد بستر مناظرات مدیران دینی، ورزشی و سیاسی در توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان نقش مهمی داشته باشند. همچنین لازم است با تولید برنامه‌هایی مختص به ورزش بانوان و دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان به ضعف‌های موجود در این حوزه پرداخته شود و از این طریق اطلاع‌رسانی‌های لازم صورت گیرد؛ بنابراین رسانه‌ها می‌توانند با حمایت بیشتر از ورزش بانوان از طریق پوشش خبری کامل رویدادهای ورزشی بانوان که خود به جذب حامیان مالی بیشتر منجر می‌شود و نیز از طریق تولید برنامه‌های تلویزیونی با محتوای دیپلماسی ورزش بانوان، گام مهمی در توسعه این امر بردارند؛ زیرا از آنجاکه پوشش رسانه‌ای ورزش بانوان در داخل کشور محدود است، ظرفیت ورزش بانوان نزد جامعه و مردم ناشناخته مانده است. تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، بیداری و آگاهی‌بخشی اذهان عمومی از ظرفیت ورزش بانوان و نیز آگاهی از انتفاعات اقتصادی و سیاسی کشور از توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان از امور ضروری است. در این زمینه رسانه‌ها مهم‌ترین نقش را بر عهده دارند. رسانه‌ها و تولیدکنندگان برنامه‌های تلویزیونی می‌توانند با تولید و پخش مستندهای ورزشی از زندگی بانوان ورزشکار نخبه، به معرفی و برند کردن این بازیکنان بپردازند که خود به شناخته شدن بیشتر این بازیکنان و در نتیجه انتقال به کشورهای دیگر به‌عنوان لژیونر منجر می‌شود. علاوه بر این، مربیان و داوران مطرح و باتجربه خانم می‌توانند با برگزاری کارگاه‌ها و سمینارهای علمی و ورزشی در دیگر کشورها، زمینه تبادلات و ارتباطات بیشتر بین کشورها را فراهم کنند؛ البته این امر به آشنایی این افراد و نیز آشنایی مدیران ورزشی با اصول تعاملات بین‌المللی نیاز دارد. در این زمینه لازم است محدودیت‌هایی که در زمینه پخش رویدادهای ورزشی وجود دارد، رفع شود که خود به همکاری ذی‌نفعان این امر از جمله نهادهای ورزشی سیاسی و دینی نیاز دارد.

توسعه منابع انسانی از دیگر عوامل مهم تأثیرگذار شناسایی شده بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان است. توسعه منابع انسانی شامل عواملی از جمله آموزش و پرورش نیروی انسانی از طریق دانش‌افزایی آکادمیک دیپلماسی ورزشی بانوان و نیز توانمند کردن مدیران خانم با ایجاد بسترهایی برای بهره‌مند شدن بانوان از فرصت‌های مطالعاتی دیپلماسی ورزشی و به‌روز دنیا است. همچنین در این زمینه لازم است از مدیران سیاسی خانم در ورزش بانوان استفاده شود؛ زیرا براساس نظر مصاحبه‌شوندگان، از رهبران خانم سیاست‌مدار می‌توان به‌عنوان پیام‌آوران صلح و دوستی در عرصه دیپلماسی ورزشی استفاده کرد؛ بنابراین لازم است آموزش‌هایی در این زمینه به مدیران سیاسی خانم ارائه شود.

الزامات ساختاری و عوامل مدیریتی از جمله عوامل تأثیرگذار دیگر بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان شناسایی شد. خصوصی‌سازی یکی از استراتژی‌های مدرن تأمین بودجه و توسعه ورزش است که دولت‌های محلی می‌توانند برای دستیابی به اهداف ورزشی آن را در نظر بگیرند (کایند، ۲۰۲۰، ۹). براساس نظر مشارکت‌کنندگان، با ورود ورزش به بخش خصوصی، نیروهای متخصص ورزشی روی کار می‌آیند و واحدهای مدیریتی با کارایی بیشتری انجام وظیفه می‌کنند که این امر خود زمینه توسعه ورزش را فراهم می‌کند. رضوی امانی، فیروزآبادی و هنرور (۲۰۱۸، ۵۴۰) نیز در پژوهش خود به این نتیجه دست یافتند که اجرای خصوصی‌سازی در ورزش، افزایش مشارکت مردم در میدان‌ها ورزشی و غیرورزشی را به همراه خواهد داشت. مشارکت زنان در ورزش نیز در همین راستا در حال توسعه است که به توسعه ورزش و رشد فرهنگ جامعه و دستیابی به کیفیت منجر خواهد شد (رضوی و همکاران، ۲۰۱۸، ۵۴۰). همچنین مشارکت‌کنندگان در تحقیق اشاره کردند که تیم‌های ورزشی که به بخش خصوصی واگذار شده‌اند، در مقایسه با تیم‌های دیگر بدون محدودیت‌های مالی و بروکراسی اداری می‌توانند ارتباط بیشتری با تیم‌های خارجی داشته باشند. علاوه بر این، ورود به بخش‌های مدیریتی مهم در سطح بین‌الملل می‌تواند ضمن نمایش اقتدار و مطرح کردن کشور در مشارکت مدیریت ورزشی در جوامع بین‌المللی، با تأثیرگذاری بر شکل‌دهی قوانین مصوب، احقاق حقوق ورزشکاران و کسب میزبانی‌های مهم ورزشی، نقش مهمی در توسعه و پیشرفت ورزش کشور داشته باشد. این موضوع در پژوهش باوس^۲ (۲۰۱۱، ۳۷۰-۳۶۹) نیز بررسی شد. براساس پژوهش وی، در فرایند دریافت میزبانی بازی‌های المپیک در دوره‌های مختلف به‌خصوص بعد از سال ۱۹۷۰، همواره سیاست‌مداران کشورهای قدرتمندی همچون ایالات متحده آمریکا در فرایند دریافت میزبانی دخالت کرده و از قدرتشان برای تأثیر گذاشتن اعضای کمیته بین‌المللی المپیک استفاده می‌کردند؛ این امر نشان‌دهنده اهمیت جایگاه‌های مدیریتی بین‌المللی در ورزش است. از طرفی، افزایش تعداد زنان در سازمان‌های بین‌المللی نشان می‌دهد، زنان می‌توانند در حکومت جهانی مشارکت داشته باشند و برابری جنسیتی را به‌ویژه در کشورهایی که حقوق زنان همچنان ضعیف است، الگو قرار دهند یا برانگیزانند (هاک^۳، ۲۰۱۷، ۱۷۵) که این امر نشان از ظرفیت زیاد زنان در جایگاه‌های مدیریتی دارد. براساس نظر مصاحبه‌شوندگان، کسب میزبانی مسابقات بین‌المللی نیز یکی از راهکارهای تقویت دیپلماسی ورزشی است که علاوه بر معرفی فرهنگ کشور میزبان، بیرون رفتن کشور از انزوا و توسعه

1. Keinde
2. Booth
3. Haack

ارتباطات فرهنگی-ورزشی و سیاسی، با معرفی مناطق گردشگری به رونق صنعت توریسم ورزشی منجر شده و از این راه به اقتصاد کشورها کمک می‌شود. تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها نشان داد، ورزش بانوان فرصت خوبی برای نشان دادن فرهنگ و توسعه روابط فرهنگی است. زمانی که بانوان قهرمان در میدان‌های ورزشی مدال کسب می‌کنند، علاوه بر افتخار ملی به غرور و جایگاهی دست پیدا می‌کنند که می‌تواند آثار ارزشمند اجتماعی و فرهنگی نیز برای آن‌ها به دنبال داشته باشد؛ بنابراین تجزیه و تحلیل مصاحبه‌ها به شناسایی سه عامل دیگر تأثیرگذار بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان یعنی برندینگ بین‌المللی، برگزاری رویدادها و توسعه ارتباطات بین‌المللی منجر شد.

به‌طور کلی نتایج پژوهش نشان داد، ورزش بانوان جمهوری اسلامی ایران به دلیل موفقیت‌ها و پیشرفت‌های روزافزونی که در عرصه بین‌المللی دارد، ابزار مؤثری برای توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش است، اما جمهوری اسلامی ایران هنوز نتوانسته است از این ظرفیت مهم استفاده لازم را کند. نتایج این پژوهش، نقشه راه روشنی برای مسئولان و سازمان‌های ورزشی جمهوری اسلامی ایران است تا با به‌کارگیری آن مسیر پیشرفت ورزش بانوان و درنهایت توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان را هموار کنند؛ بنابراین آگاهی و اطلاع‌یابی بیشتر نهادهای ذی‌نفع از منافع توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان در ایران ضروری است؛ از این رو پیشنهاد می‌شود، سمینارها و کارگاه‌های دانش‌افزایی در زمینه انتفاعات سیاسی از توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان برگزار شود. همچنین با بهره‌گیری بیشتر از نخبه‌های ورزشی خانم، زمینه افزایش تعاملات با دیگر کشورها فراهم شود که این امر بر تقویت دیپلماسی بین‌المللی ورزش تأثیرگذار است؛ در نتیجه استفاده مؤثر از نخبه‌های ورزشی خانم یکی دیگر از پیشنهادهای کاربردی این پژوهش است. همچنین پیشنهاد می‌شود، قانون‌گذاران و حاکمان دینی جمهوری اسلامی ایران نگاه تعدیل‌آمیزی به ورزش بانوان داشته باشند تا راه برای حضور بیشتر بانوان در ورزش، به‌ویژه ورزش قهرمانی در رشته‌های مختلف ورزشی هموار شود. به‌علاوه، به محققان آینده پیشنهاد می‌شود، موضوع دیپلماسی ورزش بانوان را در کشورهای دیگر نیز بررسی کنند.

در پایان باید خاطرنشان کرد، انجام این پژوهش مانند همه پژوهش‌ها با محدودیت‌هایی روبه‌رو بود. یکی از محدودیت‌های این پژوهش، کمبود منابع برای مقایسه نتایج به‌دلیل نوآوری پژوهش است. در حوزه دیپلماسی ورزشی پژوهش‌های متعددی در کشور ایران انجام شده‌اند، اما تاکنون نتیجه مؤثری نداشته‌اند و همچنان دیپلماسی ورزشی در ایران جایگاه مناسبی ندارد. تحقیق حاضر در مقایسه با تحقیقات قبلی در این زمینه که به‌طور کلی دیپلماسی ورزشی و ابعاد آن را بررسی کرده‌اند، با تأکید

بر ورزش بانوان بعد از انقلاب اسلامی، از زاویه جدیدی به این موضوع پرداخت؛ به همین دلیل، مقالات زیادی برای استناد و تقویت بحث وجود نداشت.

تشکر و قدردانی

از همه شرکت‌کنندگان در پژوهش که با صرف وقت در مصاحبه‌ها مشارکت داشتند، تشکر و قدردانی می‌کنیم.

References

6. Abedi Jafari, H., Taslimi, M.S., Faghihi, A., & Shekhzadeh, M. (2012). Thematic Analysis and Thematic Networks: A Simple and Efficient Method for Exploring Patterns Embedded in Qualitative Data Municipalities), *Sterategic Management Thought*, 5(2), 151. (in Persian).
7. Alsarve, D., & Tjøndal, A. (2020). 'The Nordic female fighter': Exploring women's participation in mixed martial arts in Norway and Sweden. *International Review for the Sociology of Sport*, 55(4), 471-489.
8. Belfiore, P., Rosa, R., & Tafur, D. (2019). The Management of Social Media For Sport Promotion: A Survey. *Sport Science*, 5, 12(1), 45-48.
9. Booth, D. (2011). Olympic city bidding: An exegesis of power. *International Review for the Sociology of Sport*, 46(4), 367-386.
10. Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative research in psychology*, 3(2), 77-101.
11. Castan-Vicente, F. (2017). International intellectual exchanges, women and sports: the International Association of Physical Education and Sport for Girls and Women between 1949 and the 1970s. *Sport in History*, 37, 353-377.
12. Cull, N. J. (2010). Public diplomacy: Seven lessons for its future from its past. *Place Branding and Public Diplomacy*, 6(1), 11-17.
13. Doust, M., Goodarz, M., Asadi, H., & Khabiri, M. (2013). Sport policy in Iran. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 5(1), 151-158.
14. Du Plessi, A. (2008). Defence diplomacy: Conceptual and practical dimensions with specific reference to South Africa. Available at: <https://repository.up.ac.za/handle/2263/10381>.
15. Dubinsky, Y. (2019). From soft power to sports diplomacy: A theoretical and conceptual discussion. *Place Branding and Public Diplomacy*, 15(3), 156-164.
16. Garamvölgyi, B., & Dóczy, T. (2021). Sport as a tool for public diplomacy in Hungary. *Physical Culture and Sport*, 90(1), 39-49.
17. Gholampour, A., Naami, A., & Meshbaki Isfahani, A. (2019). Presenting a marketing model based on social media in the Iranian food and organic beverage industry using the theme analysis method. *Journal of Agricultural Economics Research*, 11(44), 31-58. (in Persian).

18. Gill, R. (2018). The influence of media platforms on sport reputation: An Australian Football League case study. *Journal of Sports Media*, 13(1), 123-151.
19. Grix, J., Brannagan, P. M., & Houlihan, B. (2015). Interrogating states' soft power strategies: A case study of sports mega-events in Brazil and the UK. *Global Society*, 29(3), 463-479.
20. Haack, K. (2017). Women, organizational crisis, and access to leadership in international organizations. *Journal of Women, Politics & Policy*, 38(2), 175-198.
21. Hassanpourghadi, R., & Dousti, M., (2021). The position of sports diplomacy in Iran's foreign policy after the Islamic revolution in 1979. *Sport Management*, 13(2), 581-616. (in Persian).
22. Hamidpour, H., & Shetab Bushehri, S. N. (2015). The role of mass media in the development of women's championship sports from the perspective of the General Directorate of Sports and Youth of Khuzestan Province. *Journal of Communication Management in Sports Media*, 2(4), 48-60. (In Persian).
23. Hanson, J. L., Balmer, D. F., & Giardino, A. P. (2011). Qualitative research methods for medical educators. *Academic Pediatrics*, 11(5), 375-386.
24. Jarvie, G. (2021). Sport, soft power and cultural relations. *Journal of Global Sport Management*, 1-18.
25. Jan, M. (2005). *The new public diplomacy: Soft power in international relations*. New York: Palgrave MacMillan.
26. Keinde, I. (2020). Commercialization and privatization of sports as strategies for enhancing sports development at the local government level in NIGERIA. Department of Human Kinetics and Health Education Faculty of Education, University of Lagos, Akoka-Yaba. Nigeria.
27. Keshkar, S., & Ghasemi, H. (2021). Consistency of national policy and legislation with the sport organizations and mass media performance in women's sports development in Iran. *Journal of Sport Management Review*, 12(62), 111-134. (in Persian).
28. Leite Junior, E., & Rodrigues, C. (2020). Belt, road and ball: Football as a Chinese soft power and public diplomacy tool. In *The Belt and Road Initiative* (pp. 61-83). Singapore: Palgrave Macmillan.
29. McDuff, E. (2020). Sport diplomacy: Sport's impact as a form of soft power on peacebuilding and nation-building in the Israeli-Palestinian conflict. *Flux: International Relations Review*, 10, 53-61.
30. Mousavi Gargari, S., Benar, N., & Shafiee, SH. (2021). The role of sports diplomacy in promoting international interactions (Grounded theory), *Sports Management Studies*, 14(72), 2846-8268.
31. Mroz, K. (2022). Muslim sportswomen: A new way of being religious in the contemporary world. *Journal of South Asian and Middle Eastern Studies*, 45(2), 13-28.
32. Murray, S., & Pigman, G. A. (2014). Mapping the relationship between international sport and diplomacy. *Sport in Society*, 17(9), 1098-1118.
33. Nye Jr., J.S. (2005). *Soft power: The means to success in world politics*. New York: Public affairs.

34. Özşarı, A. , Fişekçioğlu, İ. B., Çetin, M. Ç., & Temel, A. S. (2018). Sport diplomacy as public diplomacy element. *International Journal of Sport Culture and Science*, 6(3), 339-349.
35. Qolizadeh, A., & Seyed Salehi, S. (2015). The role of sports network programs in promoting the sports culture of housewives in the fifth district of Tehran. *Cultural Management*, 9(28), 23-49. (in Persian).
36. Rasekh, N., & Amiri, M. (2015). The comparative study of women championships in selected countries with a strategic orientation. *Journal of Sport Management Review*, 6(25), 79-100. (in Persian).
37. Razavi, S. M. H., Amani, A., Firouzabadi, A. G., & Honarvar, A. (2018). Investigating and explaining the consequences of implementing privatization in Iran's sport. *Journal of Physical Education and Sport*, 18, 536-540.
38. Rana, J. (2017). Ladies-only! Empowerment and comfort in gender-segregated kickboxing in the Netherlands. In *Race, Gender and Sport* (pp. 148-168). New York: Routledge.
39. Sadeghi, S., Sajjadi, S. N., Nooshabadi, H. R., & Farahani, M. J. (2018). Social-cultural barriers of Muslim women athletes: Case study of professional female athletes in Iran. *Journal of Management Practices, Humanities and Social Sciences*, 2(1), 06-10.
40. Saeidi, K., Ghadimi, B., Shojaee, M., & Kheibari, K. (2020). Explanation of the Relationship between Respect for Life and the Development of International Peace and Friendship. *IAU International Journal of Social Sciences*, 10(2), 63-68. (in Persian).
41. Shariati Feizabadi, M. (2019). Comparative study of sport diplomacy in development of foreign relations of IR Iran and selected countries. *Political Knowledge*, 15(1), 125-148. (in Persian).
42. Ubaidulloev, Z. (2018). Sport for peace: A new era of international cooperation and peace through sport. *Asia-Pacific Review*, 25(2), 104-126.
43. *International Journal of Yogic Human Movement and Sports Sciences*, 3, 417-422.
44. Wainwright, D. (2021). Athletics, exhibitions and exchanges: American sport diplomacy in Iran, 1955–1959. *The International Journal of the History of Sport*, 38(8), 811-828.
45. Zhao, C., & Knijnik, J. (2021). Women's tennis diplomacy: Australia–China cultural relations and Li Na as a sports celebrity diplomat of the Australian open. *International Journal of Sport Policy and Politics*, 13(2), 341-358.

استناد به مقاله

محمدی، معصومه؛ رضوی، سیدمحمدحسین؛ و کلاته‌سیف‌ری، معصومه. (۱۴۰۲). تحلیل تماتیک عوامل مؤثر بر توسعه دیپلماسی بین‌المللی ورزش بانوان ایران. مطالعات مدیریت ورزشی، ۱۵ (۷۷)، ۹۴-۲۶۷. شناسه دیجیتال: 10.22089/SMRJ.2022.12878.3677

Mohammadi, M., Razavi, S. M. H., & Kalateh Seifari, M. (2023). Thematic Analysis of Factors Affecting the Development of Iranian International Women's Sports Diplomacy. *Sport Management Studies*, 15 (77), 267-94. (In Persian). DOI: 10.22089/SMRJ.2022.12878.3677

